

ГЛАСЪ

CLASUL DOBROGEAN

171. До Градската библиотека

Варна

Adres: „Glasul Dobrogean“ str. „Pr. Elisabeta“ No. 4 — Bazargic

Telefon: No. 138

Organ al Minorității Bulgare din Romania

ОРГАНЪ НА БЪЛГАРСКОТО МАЛЦИНСТВО ОТЪ РУМЪНИЯ

НЕ ИСКАМЕ ДА ВЪРВАМЕ!

Ржката неохотно поема перото, сърдцето е свито, въ сгорещената глава само една ядна мисъл — не кара да изливашъ по-ощи отъ проклетия.

Да вървамъ ли? Телефона вчера ни го донесе въ подробности, нълвата го разнася изъ всички кжтища, тровеи-ни съ парливата влага на дълбоката погнуса и безъ тоза тъй изтерзани-тъ души на нашитъ бед-ни братя. Всички сме сму-тени и възмутени.

Възможно ли е?

Възможно ли е единъ бившъ избранникъ на българския народъ да направи това, което му се преписва? Възможно ли е човѣка, комуто бѣ-ше повѣрена защита на върховнитъ интереси на българското малцинство отъ Добруджа да интри-гува по най-недостоеенъ

начинъ предъ висши ор-гани на властта про-тивъ единствения печа-тенъ органъ на това мал-цинство? Допустимо ли е дългогодишния ржково-дителя на просвѣтното ни дѣло въ два голѣми центрове въ Кралството, да е постжпилъ по на-чинъ, за чийто окачест-вяване не стигатъ и най-срамнитъ опредѣления?

Не, това не може да бжде фактъ! Тсва не е станало, не може да ста-не! Трепетъ на ужасъ пристяга гърдитъ ни предъ призрака на това нападение — ние не мо-жемъ да повѣрваме въ неговата правдивостъ.

Тукъ има нѣщо неясно; по срѣдата лежи нова нагласа да бждемъ раз-единени, смутени, разтре-вожени.

Но Господи, ако всич-ко това е вѣрно!..

Л. П. С-въ

Гадни клевети

Единъ тъменъ човѣкъ, синъ на нѣколко родини, поданикъ на две държави, комуто се уреждатъ тържесивни банкети тукъ и тамъ, който, когато се усмихва, замисля какъ да из-дебне задъ грѣбъ, решилъ да си отмъсти за една мѣрка, взета напоследъкъ срещу него отъ тия, които се наситиха на непочтенитъ му услуги.

Въ вчерашния брой на сто-личния ежедневникъ „Универ-сул“ се появи въ първа стра-ница дълга статия съ гадни клевети и глупави измишльо-тини за българскитъ частни училища въ Южна Добруджа. Въ сжщата статия съ похвата на опитенъ провокаторъ се подхвърлятъ неясни обвинения за нашитъ братя отъ Бесара-бия и Банатъ.

Всичко това е изнесено съ такава вулгарна несериозностъ, щето сме увѣрени, че всѣки добросъвестенъ гражданинъ на страната ще се възмути.

Покойниятъ е билъ дъл-ги години главенъ секре-таръ на Българската Цар-ска Легация отъ Букурещъ, по-после въ Каиро, а въ последнитъ години е зае-малъ длжността дирек-торъ на печата при м-ство-то на външнитъ работи въ България.

Съ смъртъта на Стоилова българската журналистика губи единъ отъ своитъ стѣл-бове и най-заслужилитъ ра-ботници въ полето на пуб-лицистиката.

Опѣлото му се извърши-ло на 16 т. м. въ бѣлгар-ската църква „св. св. Ки-рилъ и Методий“ въ при-сѣтствието на българския пълномощенъ министъръ въ Букурещъ г. Сава Кировъ, главния секретаръ на лега-цията, г. П. Чоповъ, канц-леръ г. Аврамовъ, г. Дими-тровъ, аташе по печата, г. Добревъ, директора и под-директора на румънския печатъ, легациония персо-налъ, учителското тѣло при българското училище бѣлгарската колония и мн. др. Църковниятъ хоръ при българската църква, подъ диригентството на г. Борисъ Христовъ, трогналъ до сълзи приожествувашитъ.

На 17 т. м. тленитъ му останки ще бждатъ изпра-тени въ България.

Малко безгрижие!

Вестницитъ съобщаватъ, че на много мѣста изъ вътреш-ността лилякътъ, крупнитъ и сливитъ повторно сж цѣ-нали. Това било много рѣдко явление.

Че явлението заслужава да се отбележи, заслужава. Ала за рѣдкостъта на въпроса ние

имаме думата, защото рѣдки-тъ работи сж нашъ патентъ. Напр.: у насъ цѣвнаха учили-щата, а общественицитъ ни завързаха поскюли и аромати-чни плодове, които благоуха-ятъ отъ далечъ и до такава степенъ опияниха граждани тѣ, че сега почти всички кихатъ!..

ИМАШЪ ЕДИНЪ ДЪЛГЪ!...

Не си изплатилъ або-мента за в-къ „Добруд-жански гласъ“, който е-динствено е въ състоя-ние да те подкрепи мо-рално, да говори за бол-китъ ти съ езикъ на са-мата действителностъ, да защитава потъпканитъ ти интереси и да дигне гласъ въ името на спра-ведливостъта. Не забравяй, че чрезъ „Добруд-жански гласъ“ си постиг-налъ много работи. Че-сто, много често той е отстранявалъ известни порядки и злоупотрѣби противъ жизненитъ инте-реси на добруджанскитъ селяни, защитавайки съ беззаветна преданностъ нашата науза. Дѣлата на „Добруджански гласъ“

не се състоятъ въ празд-нословия, тѣ сж на лице. Той е билъ и ще бжде твоя защитникъ и изра-зителъ.

Ето ващо, не пренеб-регвай своя дългъ къмъ него. Изплати си абона-мента и знай, че съ това допринасяшъ голѣми об-лаги преди всичко на себе си, на сѣселянина си и на всичкитъ твои бра-тия. Нашиятъ вестникъ нѣма други източници.

Той единст-вено се крепи и очаква отъ своитъ абонати и чи-татели, за които и един-вено работи.

Имашъ единъ дългъ, който трѣбва да изпъл-нишъ.

Не забравяй!

ВОЙНАТА въ Далечния изтокъ

Въпрѣми, упоритата съп-ротива на китайцитъ, които отчаяно се биятъ, модерно въоръжената и добре дис-циплинирана японскаармия напредва по всички линии.

Споредъ последнитъ съ-общения, японцитъ сж до-стигнали 50 км. до Пе-кингъ, завладявайки плато-то Ханкунтай, което доми-нира надъ цѣлата областъ. Въ северенъ Китай, по про-тожението на р. Синли сж започнали първитъ голѣми кръвопролитни битки отъ започването на войната. Тукъ се сражавали 300.000 китайци. По суша, море и въздухъ войната продъл-жава съ ожесточение. Го-лѣми поражения произвели японскитъ бойни параходи и авияция. Загубитъ отъ две-тъ страни сж неизчислими.

Европа и Америка само следятъ развитието на вой-ната. Положението е много

деликатно. Най-малката на-мѣса отъ страна на ноято да е отъ държавитъ, ще има неописуеми последст-вия. Въ този духъ говорятъ коментариитъ около война-та въ голѣмитъ европейски ежедневници.

ВЪ ИСПАНИЯ

Кървавата междубратска война е въ своя разгаръ. Съобщенията сж крайно противоречиви. Една и сж-ща агенция предава за по-бедата или поражението на едната или другата стра-на едновременно.

Агенция „Стефани“ съоб-щава, че националиститъ завзели най-богатата минна областъ въ Астуриитъ. На другитъ фронтове сраже-нията се развивали въ полза-та на едната, ту на другата страни. Въ съобщенията се казва, че въ тия битки сж паднали по 200—300 души убити.

Прегледъ на мѣстния печатъ.

ВСИЧКИ ПОДЪ ЕДИНЪ

знаменателъ

„Лежioniари“ отъ 15 т. м. започва съ Българското културно Общество и свър-зва съ кмета на града ни. Споредъ „Лежioniари“ въ нашия градъ не сжществу-ва нито честенъ човѣкъ, нито честенъ чиновникъ, нито чистъ румънецъ. Относно премѣстване-то на чиновницитъ отъ малцинственъ произходъ въ вътрешността на страна-та, четемъ:

„Кой е миноритаръ, кой чужденецъ? Напр. начал-никътъ на пощата, на име-рванъ Пападаке, ожененъ бѣлгарка, грѣкъ ли е, или е миноритаръ? Счетов-одителътъ на общината, имененованъ Георгиу, ро-денъ въ едно бѣлгарско село отъ Македония, какъвъ за го смѣтаме?

А за общинската управа нише:

„Вода нѣмаме, а отъ хлѣ-ба ни се кржде. Но имаме единъ кметъ съ 30.000 лей

месечна заплата, имаме двама помощници по 8—12000 лей заплата, има-ме чиновници, които ежед-невно пушатъ по 2-3 кути-цигари „Букурещъ“ и т. н. и т. н.

„Лежioniари“ поставя всички подъ единъ знаме-нателъ: всички сж чужден-ци и неблагонадежни. Само той е правъ, добъръ, че-стенъ и чистъ румънецъ, или—по-голѣмъ католикъ и отъ папата!

Голѣмъ бѣлгарски журна-листъ починалъ въ Букурещъ

Бѣхме изненадани отъ ве-стъта за внезапната смъртъ на голѣмия бѣлгарски жур-налистъ Никола Стоиловъ, който на връщане за роди-ната си отъ лѣчение (Бу-зияшъ) е починалъ въ Бу-курещъ, на 14 т. м.

ЛЮБЕНЪ П. СТАНЧЕВЪ

ХАЙДУТЪ ПЪЙО

Не рядко съ болка съм слушал да се изказват най-неоснователни мнения за нашата родина — Добруджа: че „била най-прозичната земя“ а и ш е н а о т ъ м и с т и ц и з м а на легендите, отъ обайни героични подвизи въ миналото си, че въ нейната еднообразна ширь няма простъръ за художествено съзерцание и че е „мъсто, дето се само пари печелятъ“, затуй и въ пълнитъ е тъй често прокълнавана.

По пуста печалба,
На гурбетъ въ Добруджа
отида.

Така говорятъ всички ония, които не сж видѣли никога равнината между Дунава и Черно море, които не сж живѣли въ нея, не ги е преснивалъ вѣтъра, задухалъ на волъ по могъщата ѝ грѣдь, които не знаятъ за дивнитъ чертози по Калиакра, за Добротича и Балика, за подвизитъ на герои, забравени отъ историята и преминали въ легендата, разширявана и украсявана въ народната словесност и тя забравена и пренебрегната отъ съята на фалклориститъ и етнографитъ.

Елате въ Добруджа, тръгнете изъ безкрайната ѝ ширь, надникнете въ осомъгнатитъ кѣтчета, къмъ които извеждатъ малки, забравени кѣтчета, вслушайте се подъ схлупенитъ стрѣхи и ще чуете единъ изтерзанъ, но моравъ горѣ народъ да разказва най-хубавитъ легенди за приказни свои герои, колкото правдиви, толкова обайни!

На нѣколко километра североизточно отъ Базарджикъ е голѣмото село Геленджикъ, въ което „отъ незапомнени времена“ живѣятъ българи. И днесъ още селото носи всички характерни белези на старинната българщина: кѣшитъ сж строени въ стилъ, непонякъ отъ турцизма; водоснабдяването става отъ типичнитъ български „герани“ съ мибилца, носията е: бозавитъ потури, шареното елече, червениятъ поясъ и гайтанлията кожухъ или „ямурлукъ“.

Тукъ се е родилъ и йарастналъ Хайдутъ Пѣйо, всеуважавания на времето си господаръ на равнината и забраве-

ния днесъ символъ на най-ценнитъ благодетели на истинския добруджански българинъ.

Пѣйо Николовъ Баховъ е синъ на сръбни селски стопани. Още отъ ранно детство е проявявалъ необикновена буйност, волевоостъ (баща му често е билъ принуждаванъ да му крещи: „Ще смажа азъ твоя магарешки инатъ!“) и рѣдки добродетели. Една надвечеръ, когато децата си още играели по полето, задава се отъ могилата бѣсно летяща кола. Изтрѣпнали децата, като разбрали, че конетъ сж се подплашили и понесли каруцата вихрено. Сандѣка се измѣстилъ, а въ него една жена отчаяно правила усилия да обуздае конетъ, държейки въ ржце малко дете. Внезапно Пѣйо извиква: „Бѣгайте да спасимъ хората!“ и спускайки се съ безумна смялость се изпречва предъ конетъ, блѣскайки ги съ тоягата си по главитъ. Каруцата била спрѣна. Отъ този моментъ славата на пававото момче се разнесла. Другъ случай още повече закрипилъ и разширилъ тази популярност. Хлапакъ 13 — 14 годишенъ, една вечеръ той пасѣлъ воловетъ. Сръбъ ношъ две сѣнки запълзѣли къмъ воловетъ. Пѣйо попиталъ кой е, въ отговоръ неизвестни тѣ, които били двама черкези, се спускатъ върху му. Безъ да се колебае момчето замахва съ тоягата си и халосва едина по главата. Когато той залитналъ другаря му се изплашва и изчезва въ тъмнината. На другия денъ се открива трупа на убития черкезъ. Никой не повѣрвалъ, че автора на убийството е Пѣйо. Когато другаря на убития се явява при следствието и посочва истинския убиецъ, турския полицай се благородно разгневилъ: „Хакъ му било да умре, щомъ като се оставилъ единъ хлапакъ да го убие!“

И Пѣйо билъ освободенъ. По-късно едно събитие окончателно е определило сѣдбата на младия селянинъ. Било нелѣленъ денъ. Следъ пладне, когато се извило хорото, задаватъ се нѣколко заптиета отъ къмъ баира. Приближаватъ до хорото и започватъ предизвикателно да наблюдаватъ момитъ и младитъ булки. Едина отъ жандаритъ посегналъ да закачи една девойка.

Скача 18 годишния младежъ и „избѣрса“ — както ето десетилѣтния разказватъ геленджиклии — единъ плесникъ на нахалното заптие. Настава суматоха, хората на падишаха се нахвърлятъ върху Пѣйо, но той, сякашъ потъва въ земята и отъ тогава хваща горитъ и никой го не вижда. Само отъ време на време въ селото достигала страхотна вѣстъ за обирането на нѣкой бей, за унищожаването на цѣла глутница черкези, или за влизането въ дома на нѣкой лютъ чаушинъ, който е билъ заплашванъ, че ще му „се свети маслото“ ако не престане да измѣчва раята. Тогава селянитъ се събирали вечеръ и си шепнели: „Това е работа на нашъ Пѣйо!“

Но наредъ съ тия страшни вѣсти, заносила се мѣлвата за благородни прояви, които будили възторгъ и умиление въ душата на народа. Една вечеръ вдовицата Милювица едва не примрѣла отъ уплаха, когато внезапно изкача предъ нея едъръ, строенъ мжжага, който ѝ направилъ знакъ да не вика. „Бульо Милюнице, азъ съмъ — Баховъ Пѣйо, дойдохъ да ти кажа „добъръ вечеръ“ и да ти дамъ ей това!“ И младежа захвърлилъ въ краката ѝ кесия желтици, изчезвайки въ ношъта. Другъ денъ, когато бедняка Стою се мжчилъ да оре съ една кранта и едно магаре, приближава го високъ хубавъ мжжъ, съ дълги, извити на долу мустаци и му подава нѣколко жѣлтици: „Бай Стою, вземи да си купишъ волове и рало, ама ако не вземешъ това, главата ти ще взема!“ Зареждатъ се подобни изненади, една отъ друга по-внушителни, по-величави.

Събиратъ се еснафитъ и чербаджитъ въ Базарджикъ и решаватъ да си построятъ метгохъ и църква. Една вечеръ презъ прозореца на стаята, кждѣто сж се съвѣщавали първитъ пионери на възродителната епоха въ нашата родина, се подава една ржка и подхвърля торбичка съ пари: „Туй пѣкъ отъ мене — хайдутъ Пѣйо!“ — обажда се отъ вѣнъ гласъ и една сѣнка потъва въ ношъта.

Било надвечеръ. Врѣщали се геленджиклии отъ града. При прѣсницата изкача Пѣйо и ги спира. „Кажете на майка

ми, не нейния синъ не е разбойникъ и безчестенъ човѣкъ. На Великденъ ще ѝ дойда на гости съ каймакамина отъ Базарджикъ!“

И господаря на кръстоптищата одѣржалъ обещанието си. Гледали смаянитъ селяни и не вѣрвали на очитъ си: на връхъ Великденъ, тъкмо се пускала църквата, на бѣли атове гордо пристѣпили по меглана каймакамина и до него Пѣйо Хайдутина.

Ето какъ хитрия и похваленъ геленджиклия успѣва да нареди това: отива въ Варна и се явява предъ пашата, заявявайки му, че е виканъ отъ валията въ Русчукъ, но не смѣй да трѣгне за тамъ въ тия смутни времена, ако не бжде снабденъ съ високо тезгере всички власти да му оказватъ съдействие при поискване. Какъ се е представилъ, какъ е говорилъ неукия добруджанецъ не ни е известно, но фактъ е, че такава тезгере му бива дадено.

Следъ това „официално“ посещение легендарния хайдутъ се отдава наново на посмели и въ по-голѣмъ размѣръ нападения, ехото отъ които достига и до най-схлупенитъ хижи, будейки благотото чувство на народността самогордостъ и трепета на горещо упование въ възможности, до тогавасъсѣмъ чужди и на най-боязливата надежда.

И сега съ непоколебима увѣреностъ въ несъмнената ѝ правдоподобностъ ми разказаха следната случка:

Попада Пѣйо въ цариградския затворъ. Единъ денъ той казва на пазача си: „Слушай, искашъ ли да те направя богать човѣкъ?“ „Какъ може да стане това!“ — недовѣрчиво огговорилъ тъмничара. „Ти само направи това, което ще ти заржчамъ, останалото ще сторя самъ. Ще научишъ въ кой бей наоколо има готови

пари и ще ми кажешъ. И ми снемешъ белезницитъ, ще отида, ще взема паритъ, ще ти ги донеса, а ти пакъ ще ми сложишъ жѣлзата. Убедително говорилъ хайдутъ послушалъ го пазача и пълнилъ поржката. Една черъ Пѣйо се промѣква посочения сарай, задига паритъ, събужда бейа и му казва: „Когато те попитатъ кой обра, кажи: хайдутъ Пѣйо геленджиклията, това съмъ азъ!“

Търсятъ хайдутъ Пѣйо и Цариградъ и откриватъ, че въ затвора. Когато полицайго запитали дали е извѣшилъ обира въ бейовия сарай, Пѣйо горещо имъ казалъ: „Когато ме запирашъ тука, азъ ви казахъ, че съмъ невиненъ. Сега увѣрихте се: какъ мога да обера бейа когато лежа въ затвора, обикъванъ съ тия жѣлзата?“

И легендарния хайдутъ билъ освободенъ.

Следъ обявяването на освободителната война, хайдутъ Пѣйо постѣпва въ отряда на генералъ Цимерманъ, проявявайки удивителна храбростъ, самоотверженостъ, които сбиле отбелязани на генералъ и той награждава стария войнъ съ голѣмо отличие.

Азъ слушахъ да ми разказватъ старитъ селяни фантастични работи за 60 годишния рѣпленецъ.

Когато се сключва миръ Пѣйо се завръща въ родното си село. Посрещатъ го тържествено селянитъ, а старейшината му казва, че сѣрещили да му построятъ домъ и уредятъ стопанство. „Цѣл животъ ти помага на народа, сега нашъ редъ е да ти се отплатимъ!“ казалъ кмета.

Усмивналъ се стария хайдутъ, махналъ ржка и искрено изповѣдалъ: „Тука ще се задуша. Ще отида азъ въ Битовскитъ гори, тамъ има единъ пиле, което ме познава и което всѣка сутринъ ще ме буди. Чичо Пѣйо! Чичо Пѣйо!“

КУПУВАМЪ

1). Облигации отъ бѣлг. д-ство „Червенъ кръстъ“. 2). Акции отъ банка „Урбана“. 3). Акции отъ „Банка Индустрия“. 4). Облигации отъ Държавнитъ заемъ, акции отъ банка „Калиакра“ и „Винторулъ“.

Правя осигуровки срещу пожаръ и животъ.

ГЕОРГИ АТАНАСОВЪ, осиг. д-ство „NATIONAL“

Разрешено отъ Дирекцията на печата № 3478 | 937

КН. 1. XIV-ТА ГОДИШНИНА

Еlegantни модели за есенни дрехи. Богатъ изборъ отъ модели за разни видове бродерии, готови кройки прилож. съ кройки, прилож. съ модели. Романтъ „Свѣтълѣлъ домъ“, сп. „За деца и юноши“ Презъ XIV годишнина ще се даде и готварска книга

МОДЕРНА ДОМАКИНЯ

Комплектенъ абонаментъ 280 лей

Агенция „Стрела“ ул. „Р. Кароль“ № 47 (до кино „Модернъ“) Базарджикъ

Тазгодишниятъ подарѣкъ

Гарнитура — мильо 55X55 см. и три покривници 18 X 18 см. — отъ органдинъ, съ напечатанъ пѣстро-цѣтенъ нѣженъ моделъ

Срокъ за праго на подарѣка 15 ноември т. г.

ЖИВОТА НА МАЛЦИНСТВАТА

СКЛЮЧЕНЪ ДОГОВОРЪ

за малцинствата между Полша и Германия

За малцинствения въпрос между Германия и Полша отдавна не е говорено. Отношенията между тия две голъми държави бяха различни. Малцинствата, каквито има в Полша, нямци и в Германия поляци живяха от самото начало, след войната, доста въ обтегати отношения съ мнозинствения елементъ. След това, обаче, отношенията на тия две велики държави се подобриха и положението на малцинствата значително се промени. Всичко това не задоволяваше малцинствениците. Гаранцията, която мирният договор и О. Н. им даваха отъ деня на денъ се използваше отъ ржцетъ имъ и подобно на другитъ малцинства оставаше да се борятъ съ слабите си и изнеможели сили въ целия и добре организиранъ мнозинственъ елементъ — държавата. Бъ почти невъзможно.

Обстоятелството наложи, щото отношенията на Германия и Полша да се подобрятъ. Малцинствата обрнаха тогава погледъ къмъ мнозинствата. Тъ дори пожелаха да станатъ мостъ за подобрене отношенията на дветъ велики сили. Започнаха се преговори, които бързо спрени поради редъ обстоятелства.

Последниятъ сведения на малцинствения печатъ отъ Румъния вече гласятъ, че е сключенъ договоръ между Германия и Полша за взаимно покровителстване на малцинствата.

Такива договори има сключени между Румъния и Югославия, Румъния и Чехия. Тъ почти заместватъ всички други договори и по всички личи, че сж най-доброто средство за гаранция на малцинствения права. Резултатитъ поне за до сега сключенитъ такива говорятъ това.

Ат. Цвѣтковъ

Нионската конференция и България

Както е известно въ Нионъ се състоя конференцията за осигуряване на мореплаването въ Сръди-земно-море. На тая конференция не присъствуваха Германия и Италия.

Румънскиятъ печатъ, коментирайки разискванията станали въ Нионската конференция, подчертава следния фактъ:

„Въ Нионъ България имаше едно забележително поведение: тя бѣше въ пълно съгласие съ силитъ отъ Балканското споразумение. Това говори твърде много. Сега вече вѣрваме, че деня на формалното влизане на България въ Балканското споразумение не е далечъ.“

Италия ще сложи край на войната въ Испания?

Едно сензационно съобщение

Отъ Женева съобщаватъ, че дипломатическитъ и политическитъ кръгове били изненадани отъ едно сензационно разкритие, а именно:

„Италия била готова да изпрати въ Испания 150.000 души добре въоръжени, които да превзематъ Мадридъ — на всѣка цена — и да сложатъ край на кръвопролитията въ Испания. Това щѣло да стане въ най-скоро време, дори до края на тоя месецъ. Експедиционна италианска армия щѣла да употреби и отровни газове.“

Съобщението се предава отъ всички вестници като голѣма сензация.

Холера въ Китай

Отъ Шанхай съобщаватъ, че въ областитъ заети отъ японцитъ е избухнала холерната епидемия, която въпрѣки взетитъ строги мѣрки, се разпространявала съ страшна бързина. Само въ международната и французската концесии, числото на заболелитъ отъ холера възлизало на 650 души, отъ които повечето смъртни.

Съобщение

Съобщавамъ на почитаемата си клиентела отъ **Калиакренски, Дуросторски и Костанценски окръзи**, че наехъ наново Хана на покойния Руси Мутафовъ, находящъ се на ул. „И. К. Караджале“ и пуснахъ въ продажба най-хубави вина и ракии съ отлични мезета.

Съ почитание:

Стоянъ И. Малчевъ Добромирски 63—1

Theo

Спортна Хроника

Утре на футболното игрище

Утре, недѣля, 19 т. м., следъ обедъ на общинското игрище — варненското шосе, ще се състои единъ доста интересенъ мачъ. Ще се състезаватъ дветъ футболни екипи „Глория В. К. Ф. Р.“ отъ Базарджикъ съ „Колца“ отъ Букурещъ. На нашето игрище отдавна не е идвала една сериозна екипа като тая отъ Букурещъ. „Колца“. Затова спортната ни публика отъ Базарджикъ ще има възможноста утре да наблюдава ако не много то поне добра игра. Като се има предвидъ вече две и повече годишното стажуване въ девизия С на Глория можемъ съ положителностъ да отбележимъ, че нашитъ любими сж научили пѣщо ново, още повече имащи се предвидъ многократнитъ имъ вече срещи съ първоначални екипи, като тия отъ Констанца, Браила, Галацъ, и пр.

Въ нашия градъ отъ нѣколко години футбола е на залъжане, спортнитъ д-ва предъ фалиментъ. Първопричината е, че съ футбола започна да се прави политика, а игрището се преобрна на бойно поле или звѣроукротителница. Разпалени патриотари несъстоятелни другаре да посочватъ етнически си произходъ отиватъ на игрището да го манифестиратъ. Тия манифестации правятъ, щото публиката да се отвори и да не посещава мачоветъ, който и да ги организира. Ето за това управитѣ на спортнитъ д-ва трѣбва да взематъ инициативата и поизкатъ сериозната намѣса на властта за пазене на здравето и живота на спортната публика.

Утренниятъ мачъ не създава кой знае какъвъ материалъ за манифестации на нѣкакви чувства. Той ще бѣде интересенъ и заслужава да бѣде виденъ отъ всѣки, защото ако времето е благоприятно, дветъ вече обиграни екипи ще покажатъ своето искусство въ футбола. Ще видимъ какъ играятъ ония отъ Букурещъ и какво сж научили нашитъ отъ другаре. Плашайки си, входниятъ билетъ, ще подкрепимъ спортното дѣло у насъ, създавайки по тоя начинъ възможностъ на глориянци да научаватъ все по-ново и по-ново. Затова подканяме всички граждани да се стекътъ утре масово на общинското игрище.

На 29 августъ се състои редовното годишно събрание на мѣстното спортно д-во „Юпитеръ“.

Следъ одобрение отчета на старото управително тѣло за дейността му отъ миналата година, се пристъпи къмъ изборъ на новъ управителенъ съветъ.

Резултата отъ избора е следниятъ: Марко Т. Ивановъ почетенъ председател; Александъръ Милевъ, председател; Руси Сапунижиевъ, подпредседател и секретари: Георги Р. Баръмовъ и Ив. Баевъ; Т. В. Поповъ касиеръ; Георги Лазаровъ, председател на спортната комитетъ; Г. Димовъ, интендантъ; контролна комитетъ: Йорданъ Стопловъ, Дражко Дражевъ, Д. Комитаджиевъ, Христо Кънчевъ и спортна комитетъ: Ангелъ Илиевъ, Никола Павловъ, Ганю Николовъ, Вендо Ивановъ.

З. Д.

ШАХМАТНА ХРОНИКА

МАЧЪТЪ ВЪ КОНСТАНЦА

Въ недѣля, 12 т. м. се състоя въ градското казино при многобройна и отворена публика първия шахматенъ конгресъ на 12 Регионала Добруджа. Въ тази регионала участвуваха следнитъ шахматни клубове: Букурещъ, Констанца, Базарджикъ и Илчеи.

При откриването присъствуваха: г-нъ Кристионъ, бившъ председател на Румънска Шахматна Федерация, Мирча Манолеску, настоящъ председател, М. Станеску, сж делегатъ на Констанца, Илия Петровъ и Д-ръ Кънчевъ, делегати на Базарджикъ и Карата на Феи.

При пристъпването на конкурса за първенство на регионалата се изказаха наизидателни речи преуспѣването на шахматното дѣло въ Румъния. Въ 12 ч. се състоя мачъ blitz-partie, бързоигри, продължителноето които трая най-много минути. Букурещъ зае

ри: Тома Иона, Бласбалъ и Мирча Радулеску, заслуженото положение на първенецъ съ 15 точки общи.

Похваленъ е резултатъ на базарджишкитъ играчи Пѣевъ и Петрановъ, които съ необикновено блѣскавитъ партии заеха завидно мѣсто съ 11 точки общо.

Двамата млади и въдохновени играчи положиха исполнински сили да запазятъ честта на своя провинциаленъ градъ.

Тѣ бѣха възнаградени съ многобройни поздравления и благопожелания.

Въ 16 часа се състоя симултанъ (едновременна игра) на 30 маси. Г-да Д-ръ Новачевъ и Илия Петровъ дадоха „гетъ“ нулева партия.

Констанца по общия резултатъ на игритъ се поставя на трето мѣсто въ конкурса.

Пожелаваме за бѣдеше още по-голѣми завоевания на нашитъ играчи въ областта на благородната игра на карето.

МОДНОТО ШИВАШКО АТЕЛИЕ

„АДАМЪ“

се премѣсти на ул. „Режина Елизабета“ 17
[до кафене „КАРПАЦЪ“] — Базарджикъ,

КОЕТО

изпълнява безупречно и финно
всички поръчки по най-новитъ
модни постижения по метода

„АДАМЪ“

Майсторъ **БОНЧО И. БОНЧЕВЪ**
дипломиранъ отъ шивашката академия
„Адамъ“ отъ Парижъ

РАБОТА СЪ ВКУСЪ
ЕЛЕГАНТНА И ТОЧНА

57 — 7

Печатница „ИЗВОРЪ“

ВЪСТЪ

— Единъ печаленъ фактъ наблюдаваме съ свита душа: нашия народъ отива да чете, нашия народъ забравя духовните занимания и започва да се дезинтересира отъ общественитъ въпроси.

Братя, нека никога да не изпускаме изпредвидъ една истина, която никой не може да оспори: народъ, който забравя да чете, който презира духовната проява, не е достоенъ да живее.

Искате ли да попаднете подъ това обвинение?

— Вчера българскитъ частни училища отъ Базарджикъ бѣха инспектирани отъ главния инспекторъ при Министерството на просвѣщението г. Г. Маринеску.

Г-нъ инспектора е разгледалъ и новото здание за основното училище.

Тази инспекция бѣше предшествава отъ псувнитъ по адресъ на просвѣтното ни дѣло въ вестниците „Универсулъ“ и „Лежюнари“.

— Окржниятъ хигиениченъ съветъ, въ заседанието си отъ 10 т. м. е одобрилъ 309 искания за откриване на нови индустриални и търговски предприятия въ селата и градоветъ отъ цѣлия калиакрененски окръгъ.

— Отъ общинското управление на с. Генералъ Станъ Поетащъ (Петие) неизвестни злосторници сж задигнали цѣлъ кочанъ подпечатъ свидетелства за продажбо-покупка на добитъ.

— Нашиятъ градъ, който брой приблизително 40.000 жители, имаше една-единствена баня. Вратитъ на тази баня повече отъ три месеца сж затворени. Защо?

— Ценитъ на зърненихъ храни днесъ въ мѣстното житно тържище сж следнитъ: зимница 380—495; ечимикъ 220—315; ръжъ 380—410; бобъ 400—735; царевича 290; рапица 660—680; нахутъ 500—520; овезъ 330—340; фий 380—395.

— Напоследъкъ въ мѣстнитъ лозя се извършватъ много кражби. Лозаритъ се оплакватъ.

— Министерството на вътрешнитъ работи е взело следното решение за внасянето на чуждитъ книги въ страната:

„Чл. 1. — Книгитъ и периодическитъ издания (списания, вестници и др.), за които внасяне и разпространение въ страната е необходимо предварително то одобрение на Дирекцията на печата, ще бждатъ внасяни въ страната само грезъ д-во „Астра“.

Управителния съветъ на местното спортно д-во „Глория В. К. Ф. Р.“ обръща внимание на всички свои членове, че при организираниотъ отъ него мачове могатъ да се ползватъ съ намаление при входа, само ония членове, които сж редовни съ членскитъ си вноски.

Сжщовременно моли всички приятели и привържници на дружеството да плащатъ най-съзнателно входния си билетъ на игрището съ което правятъ най-голъма, признателна и добра отслуга.

Важно за земеделцитъ

Една отъ мѣрките за насърчение на земеделието, които напоследъкъ предприе Министерството, е нареждането му за безмитенъ вносъ на машини.

Така за изпитанитъ сѣялки Melichar и сж всички известни марки вършачки е разрѣшенъ безмитенъ

вносъ до 1 декемврий т. г., съ което се намаляватъ чувствително ценитъ.

За подробни сведения се отнесете до главния представител за Добруджа.

Ст. П. Смоковъ
Желѣзарски магазинъ
ул. И. Г. Дука № 44
Базарджикъ

ТЪРСИ СЕ подъ наемъ къща, по възможностъ съ самостоятеленъ дворъ отъ 3 — 4 (може и по-вече) стаи.

Справка редакцията

Продавамъ: 1) 2 магазини,

постройка 1932 г., съ 500 кв. м. дворно мѣсто, кладенецъ, удобни за житни складове, находящи на ул. „Гр. Александреску“ 7 — (срещу Трибунала).

2) Праздно мѣсто, на силистренското шосе, срещу вратата на казармитъ.

3) 2 голѣми желѣзни, огнеупорни каси и 2 писалищни маси.

Споразумение:

Редакцията или собственика

И. Чипрутъ — Базарджикъ
65—5

Изгубенъ дамски ржченъ, сребрени часовникъ, марка „Ивъ“ по улицата отъ сладкарница „Алказаръ“ до Финансовото управление.

Предявителя ще получи добро възнаграждение.

Редакцията

Търся къща

подъ наемъ за началото на октомврий, 4-5 стаи, модерна, съ удобства, електричество, кухня, стая за прислуга, дворъ, на видно мѣсто въ града, предложение Др. Хр. Докторовъ — Попеску ул. Принчипеле Фердинандъ № 64 Базарджикъ.

Продавамъ

Около 2000 кв. м. мѣсто на части или изцѣло:

- 1) 1000 кв. м. мѣсто съ оборъ и кладенецъ съ сладка вода.
- 2) Една къща отъ тристаи, 700 кв. м. мѣсто и
- 3) Бакалски дюкянъ съ добра клиентела.

Споразумение:

Тодоръ М. Мутафовъ.
Ул. „Ласкаръ Катаржиу“ 48
Базарджикъ

О Б Я В А

Българското културно общество въ гр. Балчикъ същва за знание на членоветъ си, че родовното годишно събрание ще се състои въ недѣля, 26 септември 1937 година, въ 9 часа пр. пл., въ помѣщенieto Българскитъ училища въ гр. Балчикъ, когато слѣда се разисква върху следнитъ въпроси, сложени дневенъ редъ:

1. Доклада на управителния съветъ за дейността му презъ изтекалата 1936 — 37 година.

2. Доклада на техническия комитетъ за изтекалата 1936 — 37 год.

3. Доклада на цензурната комисия за изтекалата 1936 — 37 год.

4. Освобождаване отъ отговорност на управителния съветъ за дейността му презъ изтекалата 1936 — 37 година.

5. Удобриване на бюджета за 2837 — 38

6. Примане на нови членове.

7. Разни.

Забележка. Ако на горната дата не се събератъ нужното число членовете, съгласно чл. 27 отъ устава, събранието се отлага за 8 дни, на 3 октомврий 1937 година, безъ друго свикване, като решенията се иматъ съ болшинството на присѣстваващитъ членове, както и да е тѣхниятъ брой.

Членове, които не сж изплатили членската вноска до деня на събранието, съгласно чл. 9 отъ устава, губятъ право на гласъ.

Председателъ, П. Девитакъвъ.

Секретаръ, Г. П. Станчевъ.

Земедѣлци!

Въ главното представителство на Интернационалъ Харвестеръ Корпорационъ

Ив. Пѣвъ & Ст. Мариновъ

Базарджикъ, пияца „Пъцей“, № 29 (Шадрѣфанския площадъ) гдето спиратъ червения курси ще намирате винаги на депозитъ:

СѢЯЛКИ „MELICHAR“, оригиналъ отъ различни голѣмини на най-износни цени, освободени отъ вноски и мито.

ПОРЗОЛЪ — най-ефикасното и сигурно средство за лекуване на зимницата, ечемика, просото овеза отъ **ГЛАВНЯ**.

ДУБИЕДЪ — най-прочутата плетачна машина за трактори, вързачки, жетварки „DEE RING“ Mc. Cormic и всички други марки.

МАСЛО: Gargoyle и специални масла за трактори 62 — 9

Джамове, Джамове, Джамове!

ВСИЧКИ КАЧЕСТВА:

семпли и кристални, двойни, орнаментални — всички цѣтове.

ОГЛЕДАЛА — семпли и кристални. Джамове специални и за г-да шофьори. **РАМКИ** отъ прочутата фабрика „Метеоръ“ само въ новия депозитъ до плетачното ателие на Ангелъ Консуловъ,

ул. „Ремусъ“ 6

60 — 7

Утре, недѣля, 19 т. м., всички на игрището. Голѣмъ мачъ между

„ГЛОРИЯ В. К. Ф. Р.“ — Базарджикъ „КОЛЦЯ“ — Букурещ

Играта на букурещлии заслужава да бжде видѣна отъ всички